

██
██
██
Att. Direktionen

Sendt via Digital Post til CVR-nr. ██████████ og via mail til advokat ██████████
██

Dato: 4. februar 2025

Sag: FO-24/05089-3 (tidl. sag FO-21/04892)

██
██

Indskærpelse om reglerne for beregning af ÅOP i forbrugerkreditaftaler

Forbrugerombudsmanden har nu afsluttet sin behandling af sagen om ██████████ beregning af ÅOP for deres kreditprodukt, hvor forbrugeren tilvalgte straksudbetaling af kreditbeløbet.

Det er Forbrugerombudsmandens vurdering, at det var i strid med kreditaftalelovens § 16, at ██████████
██████████ ikke medregnede gebyret for straksudbetaling i beregningen af ÅOP for kreditproduktet "██████████", når forbrugeren tilvalgte straksudbetaling af kreditbeløbet.

██████████ har dermed givet forbrugerne ufuldstændige oplysninger om ÅOP både forud for aftaleindgåelsen og i selve kreditaftalerne, hvilket var i strid med kreditaftalelovens § 7 a, stk. 2, nr. 7, og § 8, stk. 2, nr. 7. Forbrugerombudsmanden har samtidig vurderet, at ██████████ gav forbrugerne ufuldstændige oplysninger om debitorrenten, jf. kreditaftalelovens § 7 a, stk. 2, nr. 6, og § 8, stk. 2, nr. 6.

Derudover er det Forbrugerombudsmandens vurdering, at ██████████ har overtrådt markedsføringslovens § 18 ved at have markedsført kreditproduktet på sin hjemmeside med ukorrekte oplysninger om debitorrenten, ÅOP og det samlede beløb, der skulle betales af forbrugeren, jf. § 18, stk. 1, nr. 1, 3, 6.

Da kreditproduktet den 5. april 2023 blev trukket tilbage fra markedet og ikke senere er blevet genindført, har Forbrugerombudsmanden besluttet at afslutte sagen ved at indskærpe reglerne i kreditaftalelovens § 7 a og § 8, samt markedsføringslovens § 18.

Vi gør opmærksom på, at det vil blive anset for en skærpende omstændighed ved eventuelle lignende overtrædelser, at ██████████ hermed er blevet orienteret, at selskabet har overtrådt og fået indskærpet reglerne.

Forbrugerombudsmanden vurderer derudover, at ██████████ har indgået forbrugerkreditaftaler i strid med § 11 a i lov om forbrugslånsvirksomheder. Havde ██████████ medregnet gebyret for straksudbetaling i beregningen af ÅOP, ville værdien således overstige den maksimalt tilladte grænse på 35 %.

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 41 71 51 51
CVR-nr. 10 29 48 19
EAN-nr. 5798000018006

FO@forbrugerombudsmanden.dk
www.forbrugerombudsmanden.dk
Læs bl.a. om tilgængelighed

Medlem af International Consumer
Protection & Enforcement Network
(ICPEN) www.icpen.org

Forbrugerombudsmanden gør desuden opmærksom på, at såfremt [REDACTED] i perioden, hvor kreditaftalen har været udbudt, har markedsført kreditaftaler til forbrugere andetsteds, vil [REDACTED] tillige have overtrådt markedsføringslovens § 11 a, medmindre den pågældende markedsføring er sket på [REDACTED] forretningssted, hjemmeside, fjernsalgssystem eller i form af kreditkøb som nærmere beskrevet i markedsføringslovens § 11 a, stk. 3. Forbrugerombudsmanden har ikke behandlet dette spørgsmål, da Forbrugerombudsmanden ikke er bekendt med sådan markedsføring fra [REDACTED] side.

Idet Finanstilsynet fører tilsyn med, at forbrugslånsvirksomheder overholder reglerne i lov om forbrugslånsvirksomheder, har Forbrugerombudsmanden besluttet at orientere Finanstilsynet om sin vurdering i sagen.

Forbrugerombudsmanden har i henhold til § 2 i bekendtgørelse om regler for Forbrugerombudsmandens virksomhed pligt til at orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Forbrugerombudsmanden, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af bestemmelserne i den lovgivning, som Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med. Forbrugerombudsmanden agter derfor at offentliggøre en pressemeddelelse om sagen. [REDACTED] vil modtage pressemeddelelsen til orientering inden offentliggørelsen.

I pressemeddelelsen forventer Forbrugerombudsmanden at oplyse om, at kunder hos [REDACTED] på baggrund af ovenstående kan have krav på tilbagebetaling. Forbrugere, som mener, at de har krav på tilbagebetaling, vil blive henvist til at kontakte [REDACTED]. Hvis ikke de kan finde en løsning sammen med [REDACTED] vil de blive henvist til at klage til Mæglingsteamet for Forbrugerklager (Forbrugerklagenævnet - naevneneshus.dk).

Forbrugerombudsmandens vurdering er uddybet nedenfor.

1. Sagens baggrund og faktiske omstændigheder

På baggrund af flere klager til Forbrugerombudsmanden over [REDACTED] kreditaftaler samt gebyr for straksudbetaling, undersøgte Forbrugerombudsmanden i perioden fra den 13. juli 2022 til den 24. marts 2023 [REDACTED] hjemmeside under domænet: [REDACTED] (herefter ”hjemmesiden”).

På hjemmesiden markedsførte [REDACTED] en ”[REDACTED]” med tilbud om lån mellem 1.000 kr. og 20.000 kr. Ifølge markedsføringen havde lånet en årlig debitorrente på 22,50 % og en ÅOP på 24,97 %, jf. figur 1 nedenfor.

Figur 1: Markedsføring af "██████████"

██████████

Lån selv 20000 kr. **5000 kr**

1000 kr 20000 kr

Kreditbeløb	5000 kr
Renter pr. Måned	94 kr
Årlig debitorrente	22,50 %
ÅOP	24,97 %

Afdrag på tilbagebetaling:
Afliveringsdato / 02.09.2022 750 kr

*Jeg ønsker en hurtig udbetaling
For straksudbetaling af kreditten, pålægges et gebyr på 1199 kroner.

Ansøg nu

██████████ er en tidsubegrænset fleksibel kreditfacilitet. Repræsentativt eksempel ved ligelig betaling over 12 måneder ved fuld udnyttelse af en kredit på 5000 kroner med en ÅOP på 24,97 %. De samlede omkostninger for kreditten er 630 kroner, og den samlede tilbagebetaling fordelt på tolv måneder er i alt 5630 kroner. Kreditten har en fast rente på 22,5%. Godkendte udbetalinger udbetales efter 48 timer. Du har mulighed for at vælge straksudbetaling mod betaling af et ekstra gebyr på 30 % udbetalingsbeløbet, dog mindst 45 kroner og højst 1199 kroner. Hvis du ønsker at bruge din kredit efter den første udbetaling, koster hver udbetaling 20 % udbetalingsbeløbet, dog mindst 45 kroner og højst 395 kroner. Fortsat brug og hurtig betaling er begge frivillige muligheder.

Ved at krydse af i feltet ved siden af teksten ”*Jeg ønsker en hurtig udbetaling” fremkom oplysning om, at der ved et lån på 5.000 kr. med straksudbetaling blev pålagt et gebyr på 1.199 kr.

Under en fremhævet knap med teksten ”Ansøg nu” fremgik det med en mindre typografi, at ██████████ kreditprodukt er en tidsubegrænset fleksibel kreditfacilitet. Det fremgik videre af teksten, at forbrugeren kunne tilvælge straksudbetaling mod betaling af et gebyr på 30 % af udbetalingsbeløbet, dog mindst 45 kr. og højst 1.199 kr.

Forbrugerombudsmanden bemærkede, at ÅOP var angivet til 24,97 % både før og efter et eventuelt tilvalg af straksudbetaling. Tilsvarende var ”den samlede tilbagebetaling” i begge situationer angivet til 5.630 kr.

Én af klagerne til Forbrugerombudsmanden kom fra en forbruger, der tilvalgte straksudbetaling af sit kreditbeløb forud for aftaleindgåelsen med ██████████

I en kopi af forbrugerens lånedokumenter af 23. oktober 2021 fra [REDACTED] fremgik følgende om forbrugerkreditens ÅOP af de Standardiserede Europæiske Forbrugerkreditoplysninger:

<p>De årlige omkostninger i procent (ÅOP) <i>Dette er de samlede omkostninger udtrykt i procent pr. år af det samlede kreditbeløb.</i></p> <p><i>ÅOP anføres for at hjælpe Dem med at sammenligne forskellige tilbud.</i></p>	<p>24,97%</p> <p>24,97 %, er den samme for alle tilbudte beløb, og løbetiden er 12 måneder.</p> <p>De årlige omkostninger i procent (ÅOP) gælder under følgende antagelser:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kreditten udnyttes i sin helhed ved første udbetaling samt at kreditaftalen forbliver gyldig i det aftalte tidsrum, 2. at alle parter opfylder deres forpligtelser på de vilkår og datoer, der er angivet i kreditaftalen 3. at kreditbeløbet ikke forhøjes,
	<ol style="list-style-type: none"> 4. at det hele det tilgængelige kreditbeløb udbetales på én gang, 5. at renten og andre omkostninger er konstant i forhold til udgangspunktet og finder anvendelse, indtil kreditaftalen 6. uden brug af frivillige muligheder <p>Repræsentativt eksempel:</p> <p>[REDACTED] er en tidsbegrænset fleksibel kreditfacilitet uden fast løbetid. Repræsentativt eksempel ved ligelig betaling over 12 måneder ved fuld udnyttelse af en kredit på 5000 kroner med en ÅOP på 24,97 %: De samlede omkostninger for kreditten er 630 kroner, og den samlede tilbagebetaling fordelt på tolv måneder er i alt 5630 kroner. Kreditten har en fast rente på 22,5%. Godkendte udbetalinger udbetales efter 48 timer. Du har mulighed for at vælge ekspresudbetaling mod betaling af et ekstra gebyr på 30 % udbetalingsbeløbet, dog mindst 45 kroner og højst 1199 kroner pr. ekspresudbetaling. Hvis du ønsker at bruge din kredit efter den første udbetaling, koster hver udbetaling 20 % af udbetalingsbeløbet, dog mindst 45 kroner og højst 395 kroner. Fortsat brug og hurtig betaling er begge frivillige muligheder.</p>

Under punktet ”kreditrenter” fremgik følgende oplysninger:

Kreditrenter	Aktuel rente er i øjeblikket 1,88 % pr. Måned (årlig rente 22,50%)
--------------	--

Forbrugerombudsmanden sendte den 23. maj 2023 et høringsbrev til [REDACTED] med anmodning om [REDACTED] bemærkninger til sagen.

[REDACTED] har besvaret Forbrugerombudsmandens spørgsmål i sit hørings-svar af 21. juni 2023, hvor [REDACTED] blandt andet oplyser, at [REDACTED] fra den 5. april 2023 trak kreditproduktet, der inkluderede straksudbetaling af kreditbeløbet, tilbage fra markedet.

For så vidt angår beregningen af ÅOP anfører [REDACTED] at selskabets be-regning tog udgangspunkt i, at hele kreditten blev trukket på én gang og

tilbagebetalt over en periode på 12 måneder. [REDACTED] anfører videre, at der ikke påløb låntageren andre omkostninger end den løbende rente, hvilket resulterede i en ÅOP på 24,97%.

Hvis en låntager valgte straksudbetaling af kreditbeløbet, anså [REDACTED] dette som en separat, frivillig tjenesteydelse, som låntageren skulle betale for. Straksudbetalingen var dermed ikke en nødvendig eller obligatorisk ydelse, der skulle indgå i beregningen af ÅOP.

I høringssvaret omtalte [REDACTED] dog samtidig kreditproduktet, der indeholdt straksudbetaling, som et separat produkt: ”Faktisk trak [REDACTED] produktet tilbage pr. 5. april 2023 [...]. Tilbagetrækningen af produktet er således ikke et resultat af forbrugerombudsmandens henvendelse.” (Forbrugerombudsmandens understregning).

Af bilag 11 til høringssvaret fremgår, at [REDACTED] har opkrævet gebyret for straksudbetaling hos 7.134 forbrugere i perioden fra 1. juli 2020 til den 5. april 2023, hvor [REDACTED] trak kreditproduktet tilbage fra markedet. [REDACTED] havde i perioden opkrævet gebyrer på i alt 4.144.583 kroner, og det gennemsnitlige gebyr, der blev pålagt forbrugeren for en straksudbetaling, var 581 kr.

Om den oplyste debitorrente, anførte [REDACTED] at selskabet ikke havde været opmærksom på, at den årlige rente skulle angives som en nominel rente inklusive renters rente, og ikke blot en simpel årlig rente.

2. Retsgrundlaget

2.1. Kreditaftaleloven

2.1.1. Beregning af de årlige omkostninger i procent (”ÅOP”)

Kreditaftalelovens¹ § 16 gennemfører artikel 19 i forbrugerkreditdirektivet² og fastlægger fremgangsmåden ved beregning af ÅOP:

§ 16. De årlige omkostninger i procent svarer på årsbasis til nutidsværdien af alle fremtidige eller eksisterende forpligtelser i form af udnyttede kreditmuligheder, tilbagebetalinger og omkostninger, der er aftalt mellem kreditgiveren og forbrugeren.

Stk. 2. De årlige omkostninger i procent beregnes ud fra den matematiske formel i lovens bilag 1.

Stk. 3. Ved beregningen af de årlige omkostninger i procent bestemmes de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten bortset fra

¹ Lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. august 2019 om kreditaftaler

² Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF. Direktivet blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 535 af 26. maj 2010 om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring.

1) andre omkostninger, som forbrugeren skal betale i forbindelse med misligholdelse af en af de forpligtelser, der er fastsat i kreditaftalen, og

2) de omkostninger ud over købsprisen, som forbrugeren skal betale i forbindelse med køb af varer eller tjenesteydelser, uanset om transaktionen foretages kontant eller på kredit.

Stk. 4. Omkostningerne ved forvaltningen af en konto til registrering af både betalingstransaktioner og udnyttelse af kreditmuligheden, omkostningerne ved anvendelse af et betalingsmiddel i forbindelse med både betalingstransaktioner og udnyttelser af kreditmuligheden og andre omkostninger i forbindelse med betalingstransaktioner skal indgå i de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit, medmindre det ikke er obligatorisk at åbne kontoen og omkostningerne i forbindelse med kontoen klart er angivet separat i kreditaftalen eller i en eventuel anden aftale, der er indgået med forbrugeren.

Stk. 5. Beregningen af de årlige omkostninger i procent baseres på den antagelse, at kreditaftalen forbliver gyldig i det aftalte tidsrum, og at kreditgiveren og forbrugeren opfylder deres forpligtelser på de vilkår og datoer, der er angivet i kreditaftalen.

Stk. 6. I forbindelse med kreditaftaler, der indeholder vilkår, som tillader variationer i debitorrenten, og, hvor det er relevant, de omkostninger, der indgår i de årlige omkostninger i procent, men som ikke kan opgøres på beregningstidspunktet, beregnes de årlige omkostninger i procent ud fra den antagelse, at debitorrenten og andre omkostninger er konstante i forhold til udgangspunktet og finder anvendelse, indtil kreditaftalen udløber.

Stk. 7. Om nødvendigt kan de supplerende antagelser i lovens bilag 1 anvendes til beregningen af de årlige omkostninger i procent.

ÅOP er defineret i lovens § 4, nr. 9:

”9) Årlige omkostninger i procent: De samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen udtrykt i procent pr. år af det samlede kreditbeløb, eventuelt omfattende de omkostninger, der er nævnt i § 16, stk. 3 og 4.”

De ”samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen” er defineret i § 4, nr. 7:

”7) Samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen: Alle omkostninger, herunder renter, provision, afgifter og enhver anden form for honorar, som forbrugeren skal betale i forbindelse med kreditaftalen, og som kreditgiveren har kendskab til, bortset fra notarialgebyrer. Omkostninger ved accessoriske tjenesteydelser i forbindelse med kreditaftalen, navnlig forsikringspræmier, medregnes også, såfremt indgåelsen af aftalen om tjenesteydelser desuden er obligatorisk for at opnå kreditten eller for at opnå kreditten på de annoncerede vilkår og betingelser.”

Kreditaftalelovens § 4, nr. 7, gennemfører forbrugerkreditdirektivets artikel 3, litra g, som har til formål at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Oplysninger om ÅOP skal være sammenlignelige i hele EU, hvorfor direktivet også

klart og udtømmende fastlægger, hvad der skal forstås ved de samlede omkostninger i forbindelse med en forbrugerkredit.³

Hertil har EU-Domstolen fastslået, at man for at sikre en udvidet beskyttelse af forbrugerne har fastlagt en vid definition af begrebet ”samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten”.⁴

I sin dom af 16. juli 2020 i sag C-686/19, Soho Group, udtalte EU-Domstolen følgende om begrebet:

”28 I henhold til artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48 omfatter begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten« »alle omkostninger, herunder renter, provision, afgifter og enhver anden form for honorar, som forbrugeren skal betale i forbindelse med kreditaftalen, og som kreditgiveren har kendskab til, bortset fra notarialgebyrer«.

29 Det fremgår for det første af denne bestemmelses ordlyd, at alene »notarialgebyrer« udtrykkeligt er udelukket fra denne definition. For det andet præciserer denne definition ikke, om de honorarer, der omtales heri, alene omfatter dem, som er nødvendige for at opnå kreditten.

30 Det fremgår derimod af denne ordlyd, at begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten« omfatter »enhver anden form for honorar, som forbrugeren skal betale i forbindelse med kreditaftalen, og som kreditgiveren har kendskab til«, og at disse honorarer ligeledes omfatter »omkostninger ved accessoriske tjenesteydelser i forbindelse med kreditaftalen«. Ifølge Domstolens praksis betegner dette begreb alle de omkostninger, som denne skal betale i forbindelse med kreditaftalen, og som kreditgiveren har kendskab til.”

Sagen C-714/22, S.R.G., omhandlede de omkostninger, som forbrugeren skal afholde i forbindelse med tilvalg af tillægsydelser (accessoriske tjenesteydelser) til sin kreditaftale, og hvorvidt disse omkostninger er omfattet af ”samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten”. Konkret angik sagen et gebyr for straksudbetaling af et lån, som en forbruger frivilligt havde tilvalgt til sit kreditprodukt. I sin dom af 21. marts 2024 anførte EU-Domstolen følgende:

”38 Ifølge artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48 omfatter begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten« alle omkostninger, herunder renter, provision, afgifter, og enhver anden form for honorar, som forbrugeren skal betale i forbindelse med kreditaftalen, og som kreditgiveren har kendskab til, bortset fra notarialgebyrer. I overensstemmelse med denne bestemmelse omfatter disse omkostninger også omkostninger vedrørende accessoriske tjenesteydelser i forbindelse med kreditaftalen, forudsat at indgåelsen af aftalen om tjenesteydelser er obligatorisk for at opnå selve kreditten eller for at opnå kreditten på de annoncerede vilkår og betingelser.

[...]

---

³ Jf. 43. betragtning til forbrugerkreditdirektivet.

⁴ Jf. blandt andet sag C-779/18, Mikrokasa og Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, præmis 39 og den deri nævnte retspraksis.

42 Det følger af det ovenstående, at det med henblik på at besvare det første spørgsmål skal undersøges, dels om erhvervelsen af de pågældende accessoriske tjenesteydelser udgør en betingelse for selve opnåelsen af kreditten eller gøres obligatorisk i henhold til de annoncerede kontraktvilkår og betingelser, dels om der reelt er tale om tjenesteydelser, der er accessoriske til den i hovedsagen omhandlede kreditaftale, og ikke om en konstruktion, der har til formål at skjule de reelle omkostninger ved denne kredit [...].

43 [...] I forbindelse med denne undersøgelse kan denne ret ikke udelukkende støtte sig på den omstændighed, at de i hovedsagen omhandlede accessoriske tjenesteydelser blev bestilt frit ved indgåelsen af denne kreditaftale, eller, [...] at de beløb, der skyldes i henhold til nævnte aftale, og omkostningerne til disse tjenesteydelser var angivet særskilt i den oprindelige tilbagebetalingsplan”

2.1.2. Kreditaftalelovens oplysningspligter

Ifølge kreditaftalelovens § 7 a har kreditgiveren forud for aftaleindgåelsen pligt til at give forbrugeren en række oplysninger, der er nødvendige for at sammenligne forskellige tilbud, så forbrugeren kan træffe en informeret beslutning om indgåelse af en kreditaftale. Oplysningerne skal gives på papir eller på et andet varigt medium ved hjælp af formularen i lovens bilag 2.

Kreditgiveren skal blandt andet oplyse om debitorrenten, ÅOP og det samlede beløb, som forbrugeren skal betale, jf. § 7 a, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 6 og 7.

Debitorrenten er defineret i lovens § 4, nr. 10:

10) Debitorrente: Den rentesats udtrykt i en fast eller variabel procentsats, der anvendes på årsbasis på de udnyttede kreditmuligheder.

Ved implementeringen af forbrugerkreditdirektivet erstattede begrebet ”debitorrenten” 1990-kreditaftalelovens⁵ begreb ”årlig nominel rente”, men der var ikke tilsigtet nogen materielle ændringer.⁶ Ved debitorrenten forstås således lånets årlige rente inklusive renters rente.⁷

Det samlede beløb, som forbrugeren skal betale, er defineret i § 4, nr. 8:

”8) Samlet beløb, der skal betales af forbrugeren: Summen af det samlede kreditbeløb og de samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen.

Selve kreditaftalen skal tilsvarende oplyse klart og tydeligt om debitorrenten, ÅOP og det samlede beløb, som forbrugeren skal betale, beregnet på tidspunktet for kreditaftalens indgåelse, jf. § 8, stk. 2, nr. 6 og 7.

Har kreditgiveren tilsidesat sin oplysningspligt, kan det medføre en nedsættelse af de omkostninger, som skyldner skal betale, jf. kreditaftalelovens § 23.⁸

⁵ Lov nr. 398 af 14. juni 1990 om kreditaftaler.

⁶ Jf. Forslag nr. 91 af 16. november 2009 til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring, de specielle bemærkninger til § 1, nr. 10.

⁷ Jf. også Østre Landsrets kendelse som gengivet i U 2020.1093 Ø.

⁸ Jf. fx Vestre Landsrets dom som gengivet i U 2020.3928 V.

Grov eller oftere gentagen overtrædelse af kreditaftalelovens §§ 7 a og 8 kan desuden straffes med bøde, jf. lovens § 56, stk. 2.

2.2 Markedsføringsloven

Det følger af markedsføringslovens⁹ § 18, stk. 1, at når en erhvervsdrivende markedsfører kreditaftaler, der angiver talstørrelser vedrørende omkostninger ved forbrugerkredit, udløser det en pligt til at oplyse alle omkostningerne klart, kort og på en fremtrædende måde. Forbrugeren skal blandt andet have oplysninger om debitorrenten, ÅOP, og det samlede beløb, forbrugeren skal betale.

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”Markedsføring af kreditaftaler

§ 18. Enhver markedsføring af kreditaftaler over for forbrugere, som ikke er omfattet af § 19, og som oplyser en rentesats eller talstørrelser vedrørende omkostningerne i forbindelse med forbrugerkredit, skal indeholde følgende standardoplysninger:

- 1) Debitorrenten, herunder om den er fast eller variabel eller begge, og oplysninger om omkostninger, der indgår i forbrugers samlede omkostninger i forbindelse med kreditten.
- 2) Det samlede kreditbeløb.
- 3) De årlige omkostninger i procent (ÅOP) som beregnet efter lov om kreditaftaler.
- 4) Kreditaftalens løbetid.
- 5) Kontantprisen og størrelsen af en eventuel forudbetaling ved kredit i form af henstand med betalingen for en specifik vare eller tjenesteydelse.
- 6) Det samlede beløb, som skal betales af forbrugeren, og ydelsernes størrelse.

Stk. 2. Standardoplysningerne, jf. stk. 1, skal oplyses klart, kort og på en fremtrædende måde ved hjælp af et repræsentativt eksempel.

[...]”

I henhold til markedsføringslovens § 37, stk. 3, straffes overtrædelse af markedsføringslovens § 18 med bøde. Juridiske personer kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens kap. 5, jf. bestemmelsens stk. 11.

2.3. Lov om forbrugslånsvirksomheder

§ 11 a i lov om forbrugslånsvirksomheder¹⁰ indeholder et forbud mod alle forbrugslån, der har en ÅOP på mere end 35 %. Det fremgår af § 11 a, stk. 1, 2. pkt., at ÅOP beregnes efter fremgangsmåden i kreditaftalelovens § 16.

---

⁹ Lovbekendtgørelse nr. 1420 af 2. december 2024 om markedsføring

¹⁰ Lov nr. 450 af 24. april 2019 om forbrugslånsvirksomheder med senere ændringer. § 11 a blev indført ved lov nr. 801 af 9. april 2020 om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om markedsføring og lov om finansiel virksomhed (opgør med kviklån m.v.).

Bestemmelsen har følgende ordlyd:

”§ 11 a. En fysisk eller juridisk person må ikke indgå en kreditaftale med en forbruger, hvis de årlige omkostninger i procent overstiger 35 pct. De årlige omkostninger i procent beregnes efter § 16 i lov om kreditaftaler.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på boligkreditaftaler.

Stk. 3. En forbrugslånsvirksomhed, som har en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter § 3, stk. 1, og som har indgået en kreditaftale med en forbruger i strid med stk. 1, kan ikke kræve højere omkostninger, end hvad der svarer til årlige omkostninger i procent på 35 pct. 1. pkt. finder også anvendelse på finansielle virksomheder efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og på udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Stk. 4. Medfører stk. 3 en formindskelse af restgælden, skal forbrugeren betale denne i overensstemmelse med den ordning, der er aftalt med forbrugslånsvirksomheden, dog således, at afkortning sker i den eller de ydelser, der forfalder først.

Stk. 5. En forbrugslånsvirksomhed, der har indgået en kreditaftale med en forbruger i strid med stk. 1, skal foretage en genberegning af kreditaftalen.

Stk. 6. En fysisk eller juridisk person, som ikke er en forbrugslånsvirksomhed, og som har indgået en kreditaftale i strid med stk. 1, kan kun kræve det samlede kreditbeløb tilbagebetalt. 1. pkt. finder også anvendelse på forbrugslånsvirksomheder, der ikke har en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed efter § 3, stk. 1. 1. pkt. finder ikke anvendelse på finansielle virksomheder efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed og på udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.”

Overtrædelse af § 11 a medfører ugyldighed, således at kreditomkostningerne i forbrugerkreditaftalen nedsættes til 35 %.

Det er i strid med god markedsføringsskik, jf. markedsføringslovens § 3, hvis en erhvervsdrivende indgår forbrugerkreditaftaler i strid med lovens § 11 a.

Grov eller gentagen overtrædelse af § 11 a, stk. 1, kan desuden straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, jf. lovens § 30, stk. 2.

3. Forbrugerombudsmandens vurdering

3.1. Beregningen af de årlige omkostninger i procent

Det er Forbrugerombudsmandens vurdering, at det var i strid med kreditaftalelovens § 16, at [REDACTED] undlod at medregne gebyret for straksudbetaling i beregningen af ÅOP for kreditproduktet ”[REDACTED]”, når forbrugeren tilvalgte straksudbetaling af kreditbeløbet.

Forbrugerombudsmanden har lagt vægt på, at forbrugeren tilvalgte straksudbetalingen, ved at krydse af i feltet ved siden af teksten ”*Jeg ønsker en hurtig udbetaling”, og derefter klikke på ”Ansøg nu”. Forbrugeren traf herved beslutning om, at straksudbetalingen skulle være en del af kreditproduktet inden forbrugeren sendte sin ansøgning til [REDACTED] og dermed også inden selve kreditaftalen mellem forbrugeren og [REDACTED] blev indgået.

Gebyret for straksudbetalingen var dermed en omkostning, som forbrugeren skulle afholde i forbindelse med kreditaftalen, og som [REDACTED] havde kendskab til allerede ved forbrugernes ansøgning om kredit. Gebyret var således omfattet af de ”samlede omkostninger i forbindelse med kreditaftalen”, jf. kreditaftalelovens § 4, nr. 7, og skulle herefter medregnes i ÅOP, jf. lovens § 4, nr. 9, og § 16 samt EU-Domstolens praksis herom.¹¹

Efter Forbrugerombudsmandens opfattelse skulle kreditproduktet, der indeholdt straksudbetaling, herefter anses som et selvstændigt kreditprodukt sammenholdt med [REDACTED] øvrige kreditprodukter, herunder en ”[REDACTED]”, hvor forbrugeren ikke tilvalgte en straksudbetaling.

Straksudbetalingen udgjorde dermed ikke en tillægsydelse (accessorisk tjenesteydelse) til en ”[REDACTED]”, sådan som [REDACTED] har anført i sit hørings svar til Forbrugerombudsmanden.

3.2. Kreditaftalelovens oplysningspligter

Det er Forbrugerombudsmandens vurdering, at [REDACTED] har overtrådt kreditaftalelovens § 7 a, stk. 2, nr. 7, jf. stk. 1, samt § 8, stk. 2, nr. 7, dels fordi beregningen af ÅOP for [REDACTED] kreditaftaler ikke blev foretaget i overensstemmelse med lovens § 16, og dels fordi [REDACTED] ikke har angivet det samlede beløb, som skal betales af forbrugeren, korrekt.

Det er samtidig Forbrugerombudsmandens vurdering, at [REDACTED] har overtrådt kreditaftalelovens § 7 a, stk. 2, nr. 6, jf. stk. 1, samt § 8 stk. 2, nr. 6, ved ikke at angive debitorrenten i overensstemmelse med definitionen i kreditaftalelovens § 4, nr. 10.¹²

Af figur 1 (s. 3) fremgår det, at [REDACTED] oplyste om en årlig debitorrente på 22,5 %, hvilket Forbrugerombudsmanden har forstået som et resultat af 12 ligeligt fordelte betalinger af den månedlige debitorrente på 1,875 %.

[REDACTED] har således ikke medregnet renters rente i beregningen af den årlige debitorrente, idet debitorrenten efter Forbrugerombudsmandens beregninger i givet fald havde været angivet til 24,97 %.

---

¹¹ EU-Domstolens domme af hhv. 16. juli 2020 og 21. marts 2024, sag C-686/19, Soho Group og sag C-714/22, S.R.G.

¹² Jf. også Østre Landsrets kendelse som gengivet i U 2020.1093 Ø

3.3. Oplysningspligt ved markedsføring af kreditaftaler

Det er Forbrugerombudsmandens vurdering, at [REDACTED] har overtrådt markedsføringslovens § 18 ved at have markedsført kreditproduktet på sin hjemmeside med ufuldstændige oplysninger om debitorrenten, ÅOP og det samlede beløb, der skulle betales af forbrugeren, jf. § 18, stk. 1, nr. 1, 3 og 6.

Af samme årsag oplyste [REDACTED] heller ikke klart og tydeligt om de omkostninger, som forbrugeren skulle afholde ved at benytte kreditproduktet i hele aftalens løbetid, ligesom der ikke fremgik et repræsentativt eksempel, jf. § 18, stk. 2, idet oplysningerne var angivet på baggrund af en forkert udregning af debitorrenten og ÅOP, som uddybet ovenfor.

3.4. ÅOP-loftet for forbruger kreditaftaler

Det er Forbrugerombudsmandens vurdering, at [REDACTED] har handlet i strid med god markedsføringsskik, jf. markedsføringslovens § 3, ved at have indgået forbruger kreditaftaler med en ÅOP på mere end § 35 %, hvilket var i strid med § 11 a i lov om forbrugslånsvirksomhed.

Forbrugerombudsmanden har lagt vægt på, at gebyret for straksudbetaling skulle medregnes i ÅOP for kreditproduktet "[REDACTED]", jf. afsnit 3.1. Havde gebyret været medregnet, ville det efter Forbrugerombudsmandens beregninger resultere i ÅOP-værdier på mere end 35 %. Eksempelvis ville et lån på 5.000 kr. medføre en ÅOP på 91,5 %, såfremt straksudbetalingsgebyret på 1.199 kr. havde været medregnet.

Forbrugerombudsmanden har lagt følgende antagelser til grund for sin beregning:

- 1) Hele kreditbeløbet blev udbetalt til forbrugeren på én gang
- 2) Der blev tilskrevet en månedlig rente på 1,875 %
- 3) Forbrugeren tilbagebetalte hele kreditbeløbet over 12 måneder fordelt ligeligt over 12 månedlige betalinger.
- 4) Første betaling faldt en måned efter datoen for den første udnyttelse af kreditmuligheden
- 5) Gebyret for straksudbetaling blev medregnet som en fast stiftelsesomkostning

4. Afsluttende bemærkninger

Forbrugerombudsmanden skal på baggrund af ovenstående vurdering indskærpe reglerne i kreditaftalelovens § 7 a, § 8, markedsføringslovens § 18, samt § 11 a i lov om forbrugslånsvirksomhed over for [REDACTED]

Vi gør opmærksom på, at det vil blive anset for en skærpende omstændighed ved eventuelle lignende overtrædelser, at [REDACTED] hermed er blevet orienteret om reglerne.

Idet Finanstilsynet fører tilsyn med, at forbrugslånsvirksomheder overholder reglerne i lov om forbrugslånsvirksomheder, har Forbrugerombudsmanden besluttet at orientere Finanstilsynet om sin vurdering i sagen.

Hvis I har spørgsmål til ovenstående, er I velkomne til at kontakte os.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Sofie Skov Bergholdt
Fuldmægtig

Bilagsoversigt

Bilag 1: EU-Domstolens dom af 16. juli 2020 i sag C-686/19 (Soho Group)
Bilag 2: EU-Domstolens dom af 21. marts 2024 i sag C-714/22 (S.R.G.)
Bilag 3: Østre Landsrets kendelse af 7. februar 2020, jf. U 2020.1093 Ø
Bilag 4: Vestre Landsrets dom af 14. august 2020, jf. U 2020.3928 V